

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 29. april 2020 blev i sag nr. 94580:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring. I brev af 10/12 2019 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Påstanden overfor forsikringsselskabet er, at forsikringsselskabet skal tilpligtes at betale erstatning for den brugsstjålne bil af mrk. ... årgang 2008 i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne.

Parterne i sagen er på den ene side [klageren], der er [erhverv] og men som ikke har anvendt bilen som led i sit erhverv som ... men alene til privat transport og på den anden side forsikringsselskabet, der havde tegnet sædvanlig ansvars og kaskoforsikring på bilen.

Spørgsmålet i sagen er, i hvilket omfang klager har ret til at få forsikringssummen udbetalt i forbindelse med det hævdede tyveri (klager fastholder at der foreligger tyveri hvilket Selskabet reelt bestrider).

Sagens baggrund:

Klager anmeldte den 14. februar 2019 (bilag 1) brugstyveri af sin bil stjålet i [by].

Sagen blev samtidig anmeldt til Forsikringsselskabet og der var diverse korrespondance, herunder mail af 17. marts 2019 (bilag 2) hvor man redegjorde for bilen og forholdene omkring tyveriet. Runa Forsikring skrev herefter den 27. marts 2019 (bilag 3) og afviste dækningen med diverse begrundelser. Klager rettede herefter henvendelse til undertegnede hvorefter jeg ved skrivelse af 8. april 2019 (bilag 4) påklagede Selskabets afgørelse dels om at opsiges alle min klients forsikringer begrundet i anmeldelsen af den brugsstjålne og dels ved at nægte at betale forsikring for bilen. Der fulgte herefter mailkorrespondance af 8. april 2019 og 11. juni 2019 (bilagene 5-6) før Selskabet ved skrivelse af 14. juni 2019 (bilag 7) fastholdt afvisningen med forskellige begrundelser.

Ankenævnet for Forsikring

2.

94580

Denne afgørelse kommenterede jeg ved skrivelse af 4. juli 2019 (bilag 8) samt Selskabets redegørelse af 27. august 2019 (bilag 9) og denne kommenterede jeg herefter ved skrivelse af 5. september 2019 (bilag 10) hvorefter jeg ville indbringe sagen for Ankenævnet. Sammen med dette brev fremsendte jeg svar fra [bilproducent] vedrørende antallet af nøgler idet bemærkes, at klager ubestridt har begge nøgler i sin besiddelse.

Selskabet fastholdt ved skrivelse af 10. september 2019 (bilag 11) afvisningen og jeg rettede herefter henvendelse til Politiet, hvilket jeg ved skrivelse af 21. oktober 2019 (bilag 12) underrettede Selskabet om og idet jeg ved skrivelse af samme dag (bilag 13) anmodede Politiet om at besvare 4 stillede spørgsmål i forbindelse med, at jeg havde anmodet om aktindsigt hos Politiet og i forbindelse med, at bilen i forbindelse med en anholdelse var kommet til veje.

Politiet besvarede henvendelsen ved 2 mails af 25. og 28. november 2019 (bilag 14) og hvoraf det fremgik, at bilen var blevet standset den 15. september 2019 i forbindelse med en politiforretning samt at 3 personer, der havde brugsstjålet bilen og som havde påsat denne stjålne nummerplader var blevet stoppet ved samme lejlighed. Der var blevet anvendt en kopinøgle ved kørslen.

Dette gav ikke Selskabet anledning til at ændre Selskabets stilling til sagen (bilag 15).

På vegne klager gøres det herefter gældende:

At det kan lægges til brug, at bilen er blevet brugsstjålet af forventeligt de 3 personer, der kørte i bilen og at disse, der ligeledes har påsat bilen stjålne nummerplader m.v. efter det oplyste har deres gang i det ... bandemiljø,

At er er tale om et brugstyveri af bilen, hvor denne er blevet stjålet formentlig ved anvendelse af en elektronisk masternøgle eller anden nøgle, der ikke viser opbrud på bilen,

At klager ikke har haft noget som helst med tyveriet at gøre men blot et uskyldigt offer heri

At Selskabet, i forbindelse med at man ønsker at afvise betalingen, blot systematisk har anvendt klagers oplysninger afgivet i god tro overfor Selskabet til at skabe en illusion om, at klager har været medvirkende til at gennemføre det pågældende tyveri,

At Selskabet derfor skal betale erstatning for bilen skønsmæssigt ansat til kr. 65.000,00,

At der bør gennemføres sædvanlig taksation af bilen ved en af parterne udpeget taksator.

Det processuelle forhold:

Klager er klar over, at nærværende sag kan indebære vidneførsel, da det ikke kan ske for Nævnet. Såfremt Nævnet derfor på det foreliggende grundlag ikke kan behandle sagen skal jeg anmode om underretning om dette snarest muligt således at sagen herefter kan indbringes for domstolene."

Selskabet har i brev af 21/1 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Medlemmet har haft bilforsikring for sin ... årgang 2008 i LB Forsikring. Han klager over, at vi har afvist at udbetale erstatning i anledning af et anmeldt tyveri af bilen.

Vi har afvist dækning med henvisning til, at det ikke er sandsynliggjort, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed i form af et tyveri.

Sagens faktiske omstændigheder

Medlemmet anmeldte den 14. februar 2019 telefonisk, at hans bil var blevet stjålet ved hans [familiemedlems] bopæl på ... I en skriftlig skadeanmeldelse af 20. februar 2019 anførte medlemmet,

at han var den seneste fører af bilen forud for tyveriet. Han havde parkeret bilen den 13. februar 2019 kl. 18.00, og bilen var stjålet mellem dette tidspunkt og den 14. februar 2019 kl. 04.00. Han anførte også, at han havde ledt efter bilen i området.

Af politiets anmeldelsesrapport fremgår, at medlemmet anmeldte tyveriet den 14. februar 2019 kl. 09.23. Medlemmet havde også oplyst til politiet, at han selv havde parkeret bilen ved [familie-medlemmets] bopæl. Gerningstidspunktet var angivet som perioden fra den 13. februar 2019 kl. 18.00 til den 14. februar 2019 kl. 08.00.

Medlemmet indsendte efterfølgende sine bilnøgler og registreringsattest til os. Han angav i den forbindelse, at han havde i alt to nøgler til bilen.

Vores skadeteknisk drøftede herefter sagen telefonisk med medlemmet den 4. og den 13. marts 2019. I den forbindelse oplyste medlemmet, at han den 13. februar 2019 var kørt fra sin bopæl i ... til sin [famiilemedlems] bopæl, hvor han havde parkeret bilen kl. 18.00. Han havde overdraget bilen og nøglen til sin [famiilemedlem], som skulle låne bilen for at køre til en fødselsdag den 15. februar 2019. Herefter kørte medlemmet retur til sin bopæl sammen med sine forældre. Medlemmet gav denne forklaring ved begge telefonsamtaler.

Medlemmet havde ved telefonsamtalerne også oplyst, at motoren ikke var stoppet undervejs på turen fra medlemmets bopæl til [famiilemedlemmets] adresse, og at motoren heller ikke var genstartet i forbindelse med parkeringen. Medlemmet havde kigget på bilens ur, da han parkerede, hvor uret havde vist kl. 18.00. Den tid, uret viste, passede med den reelle tid. [Famiilemedlemmet] fik forevist parkeringspladsen, og han lagde nogle effekter i bilen. Da [famiilemedlemmet] skulle bruge bilen dagen efter (den 14. februar 2019), var bilen væk.

Medlemmet oplyste ved samtalerne, at der var to nøgler til bilen. Han oplyste endvidere, at bilen havde fået skiftet batteriet for tre år siden, men at bilen ellers ikke havde været drænet for strøm, havde fået starthjælp, fået afbrudt strømmen i forbindelse med reparation eller lignende.

Endelig drøftede skadeteknikeren og medlemmet, at medlemmet havde tegnet forsikring for en anden bil den 4. januar 2019, og at medlemmet overvejede at sælge [den omhandlede bil], men at han havde besluttet sig for at beholde den og få den synet.

På baggrund af telefonsamtalerne anmodede vi medlemmet om samtykke til at indhente teledata vedrørende medlemmets telefon, der bl.a. kunne bekræfte medlemmets færden i tiden omkring det anmeldte tyveritidspunkt. Dette samtykke ønskede medlemmet dog ikke at give, hvilket han meddelte ved mail af 17. marts 2019. Ved samme mail ændrede han forklaring til, at det ikke var ham selv, men derimod [famiilemedlemmet], der havde parkeret bilen.

Ved udlæsning af nøglerne kunne vi konstatere, at *medlemmets primære nøgle senest havde kørt bilen den 7. februar 2019 kl. 17.59*, og at *medlemmets reservenøgle senest havde kørt den 20. januar 2019 kl. 14.25*. Det vil sige henholdsvis seks og 24 dage før, bilen ifølge det anmeldte skulle være parkeret ved [famiilemedlemmets] bopæl.

Vi kontaktede herefter [bilproducent], der oplyste, at den primære nøgle tidligere var blevet udlæst den 18. januar 2018. På dette tidspunkt havde nøglens tidsregistrering blot afvejet seks minutter fra verdensuret, således at den måtte anses for indstillet efter verdensuret. [Bilproducent]

oplyste, at der ikke var gemt fejlkoder i nøglen, som indikerede, at bilens strøm havde været afbrudt og dermed heller ikke oplysningerne vedrørende dato eller ur.

På baggrund af ovenstående afviste vi ved brev af 27. marts 2019 dækning for bilen med henvisning til, at vi ikke fandt det sandsynliggjort, at der var sket et dækningsberettigende tyveri.

Henset til sagens karakter opsagde vi endvidere alle medlemmets forsikringer bortset fra de lovpligtige i overensstemmelse med de respektive vilkår.

Medlemmets advokat klagede over afgørelsen ved brev af 8. april 2019 og sendte efterfølgende en optagelse fra et overvågningskamera ved den virksomhed, hvor medlemmets [familiemedlem] arbejder. Videooptagelsen viste, at medlemmets [familiemedlem] parkerede bilen den 13. februar 2019 kl. 09.01 på en parkeringsplads ved sit arbejde i [by] og kørte derfra kl. 17.12. [Familiemedlemmet] havde således allerede haft bilen den gældende dag fra senest kl. 09.01. Dette stemmer imidlertid ikke overens med medlemmets gentagne forklaringer om, at *medlemmet selv* kørte bilen fra sin bopæl i ... den 13. februar 2019 til [familiemedlemmets] adresse på ... med ankomst kl. 18.00 (turen tager ifølge Google Maps ca. en time). Det bemærkes, at på optagelsen kan man se, at bilen starter med det samme og med alle lygter tændt, og der er intet, der indikerer lav strøm. Her vil der således automatisk ske en 'logning' i nøglens data af, at bilen har været anvendt på det pågældende tidspunkt.

Vi kunne således konstatere, at ikke kun nøgleudlæsningen, men også den fremsendte videooptagelse dokumenterede, at oplysningerne i medlemmets anmeldelse og efterfølgende forklaringer til os om kørsel og parkering af den forsikrede bil ikke var i overensstemmelse med de faktiske forhold. Det forhold, at bilen var ført af vores medlems [familiemedlem] på et senere tidspunkt end den registrerede brug af de to oplyste nøgler, indikerede efter vores opfattelse kraftigt, at der eksisterede en tredje ikke-autoriseret nøgle, som vi ikke havde fået oplysning om. Vi fastholdt på baggrund af ovenstående vores afgørelse ved brev af 14. juni 2019.

Vi drøftede herefter sagen ved en telefonsamtale med medlemmet og hans forældre den 20. august 2019 og sendte i forlængelse heraf brev af 27. august 2019 med svar på medlemmets og forældrenes spørgsmål. Vi fastholdt vores afslag på dækning ved brev af 10. september 2019.

Vi fik herefter oplyst af politiet, at bilen var blevet fundet. Da politiet stoppede bilen, var der tre personer i den. Bilen blev ført med en kopinøgle, og der kunne ikke konstateres opbrudsmærker på bilen.

Ved brev af 29. november 2019 fastholdt vi vores afgørelse.

Sagen er herefter indbragt for nævnet.

Vores vurdering af sagen

På baggrund af ankenævnsklagen har vi gennemgået sagen på ny. Vi finder dog ikke grundlag for at ændre vores afgørelse.

Efter almindelige forsikringsretlige principper er det den sikrede, der har bevisbyrden for, at der er indtrådt en dækningsberettigende skade – i nærværende tilfælde et tyveri. Det er vores opfattelse, at medlemmet ikke har løftet denne bevisbyrde.

Vi har lagt vægt på, at medlemmet såvel skriftligt som flere gange mundtligt til os har forklaret, at han parkerede bilen ved sin [familiemedlems] bopæl den 13. februar 2019 kl. 18.00, og at han efterlod den her, hvorefter den blev stjålet i løbet af natten. Vi henviser til den udførlige forklaring, han har givet til vores skadekonsulent gengivet ovenfor. Denne forklaring svarer også til, hvad medlemmet har forklaret til politiet.

Imidlertid har en udlæsning af nøglerne som anført påvist, at medlemmets primære nøgle senest blev anvendt den 7. februar 2019 kl. 17.59, og at reservenøglen senest blev anvendt den 20. januar 2019 kl. 14.25.

Endvidere har medlemmet selv sendt en videoptagelse til os, der viser, at [familiemedlem] havde bilen den 13. februar 2019 allerede fra kl. 09.01 og i hvert fald til kl. 17.12. Dette er uforeneligt med medlemmets gentagne forklaringer om, at han den pågældende dag var i besiddelse af bilen, indtil han kørte fra sin bopæl og hjem til [familiemedlemmet], hvor han parkerede bilen kl. 18.00.

Medlemmet har endvidere ikke ønsket at give samtykke til indhentelse af teleoplysninger, der kunne bidrage til at fastlægge, hvor medlemmet befandt sig, da han ifølge det anmeldte parkerede bilen den 13. februar 2019.

Medlemmet har som redegjort for ændret forklaring og oplyst, at det var hans [familiemedlem], der parkerede bilen ved [familiemedlemmets] bopæl den 13. februar 2019 kl. 18. Således har de gentagne og uddybende forklaringer, han har givet til os, været i strid med sandheden.

Medlemmet har senere forklaret, at han var træt og omtumlet, da han talte med politiet den 14. februar, fordi han lige var vågnet. Han kom derfor til at give en forkert forklaring til politiet og følte sig herefter nødsaget til at fastholde samme forklaring over for os. Vi bemærker dog, at anmeldelsen til politiet skete kl. 9.23 og ikke f.eks. i de tidlige morgentimer. Under alle omstændigheder er vi uforstående for, at medlemmet – trods eventuel træthed – kunne tage fejl i en sådan grad, at han oplyser over for politiet, at han selv parkerede bilen forud for tyveriet, når det på baggrund af den optagelse, medlemmet har sendt til os, står klart, at [familiemedlemmet] haft bilen hele dagen.

Udlæsningen af nøglerne giver sikre holdepunkter for, at bilen ikke er kørt med en af de to autoriserede nøgler efter den 7. februar 2019 – seks dage forud for det anmeldte tyveri. Når medlemmets [familiemedlem] på trods heraf er filmet kørende i bilen den 13. februar 2019, kan dette efter vores opfattelse vanskeligt skyldes andet, end der er lavet en tredje, ikke-autoriseret nøgle, som [familiemedlemmet] har benyttet sig af. At en sådan er lavet, er bekræftet i forbindelse med, at bilen er fundet, hvor den netop ifølge politiets oplysninger blev ført med en kopinøgle.

På baggrund af ovenstående er det vores opfattelse, at medlemmet ikke har sandsynliggjort, at der er sket et dækningsberettigende tyveri af den forsikrede bil. Vi må derfor fastholde vores afgørelse.

Afslutningsvis bemærkes, at vi er i besiddelse af optagelser af samtalerne mellem vores skadekonsulent og medlemmet den 4. og 13. marts 2019, såfremt nævnet måtte ønske at få disse fremsendt."

Ankenævnet for Forsikring

6.

94580

Klagerens advokat har i brev af 27/1 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Det fremgår af anmeldelseskvitteringen fremlagt som bilag A at der er sket anmeldelse 14. februar 2019 og det fremgår af skrivelsen samme dag at der ikke er grundlag for efterforskning idet der (dengang) ikke var nogen at sigte.

Runa's brev af 17. juni 2019 (bilag 8) giver anledning til yderligere jfr. nedenfor sammenholdt med de bemærkninger, der er anført i de tidligere breve.

Udlæsning af nøglerne giver anledning til bemærkninger jfr. nedenfor og tilsvarende gælder skadeanmeldelsen til Runa.

Tilbage er herefter Forsikringsselskabets redegørelse af 21. januar 2020.

Indholdet heri afvises i sin helhed.

Alt det i brevet anførte om nøgleudlæsning, tekniske forhold m.v. må tilsidesættes i sin helhed. Det centrale er, at bilen er blevet stjålet jfr. Side 3/5 i Forsikringsselskabets redegørelse, over midten hvoraf fremgår, at bilen er stoppet af Politiet med 3 personer i (jeg har noteret at Selskabet her ikke har gjort gældende, at min klient var en af tyvene fra bandemiljøet stoppet i bilen).

Det forhold, at Forsikringsselskabet mener at nøgleudlæsning ikke viser de sidste kørsler bestrides som værende faktisk korrekt. Bilen er blevet stjålet som angivet og der skal derfor betales forsikring. Det bestrides, at min klient har haft en tredje ikke autoriseret nøgle. Forsikringsselskabet angiver reelt side 4 næstsidste afsnit, at min klient har overgivet en uautoriseret nøgle til tredje mand, eventuelt via min klients [familiemedlem] og at den nøgle herefter er anvendt af de pågældende bandemedlemmer fra ... området til at køre i bilen. Dette bestrides fuldstændigt.

Jeg har tidligere fremsendt et påkrav vedrørende betalingen og har søgt LB Forsikring om retshjælpsdækning til anlæg af sag mod Selskabet, hvilket Selskabet har afvist (det bemærkes her at efter de almindelige regler om retshjælp skal Nævnsbehandling være gennemført før sag kan anlægges.

Jeg har derfor af omkostningsmæssige grunde, for i det mindste at få min klients sagsomkostninger dækket delvist, fremsendt inkassoskrivelse til Runa Forsikring/LB Forsikring med den retsvirkning at jeg kan rejse kravet på inkassoomkostninger overfor Selskabet og således at inkassoskridtet er dokumenteret når sagen indbringes for ... Byret."

Selskabet har i brev af 10/2 2020 til nævnet bl.a. anført:

"For så vidt angår advokatens bemærkninger til sagens materie – hvorvidt medlemmet har bevist, at der foreligger en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed – henviser vi til vores tidligere indlæg til ankenævnet. Advokatens indlæg giver ikke anledning til yderligere bemærkninger.

Advokaten anfører, at han 'af omkostningsmæssige grunde' har fremsendt en inkassoskrivelse til os. Vi vedhæfter som bilag E den inkassoskrivelse, vi har modtaget.

Ankenævnet for Forsikring

7.

94580

Det er vores opfattelse, at det er i strid med god advokatskik at tage kravet mod os til inkasso. Kravet er på baggrund af en grundig og saglig redegørelse bestridt, og sagen verserer aktuelt ved ankenævnet. Advokaten kan ikke ved at meddele, at han tager et sådant krav til inkasso, opnå ret til salær i videre omfang, end han ellers er berettiget til. Spørgsmålet om advokatomkostninger er reguleret af FAL § 32, stk. 3, samt ankenævnets vedtægters punkt 23 (sagsomkostninger i forbindelse med sagens førelse ved ankenævnet), og ved en eventuel efterfølgende retssag vil spørgsmålet om sagsomkostninger blive besluttet af domstolene.

Vi vil tage stilling til, hvorledes vi vil forholde os i relation til de advokatetiske overvejelser, når ankenævnets kendelse i sagen foreligger."

Klagerens advokat har i kommentar af 17/2 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg henviser på vegne klager til selskabets indlæg nr. 2. Den fremsendte inkassoskrivelse er helt i overensstemmelse med 'Advokaten 4 - god skik i inkassosager' og selskabets indlæg nr. 2 ses blot som et yderligere forsøg på at undlade at betale. Der henvises vedr. retspraksis til U. 2004. 99 H om inkassoskridt af bestridte fordringer."

Selskabet har i kommentar af 18/2 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Vi er ikke enige i advokatens opfattelse, men spørgsmålet om god advokatskik falder uden for nævnets kompetence, og er i givet fald et spørgsmål, der henhører under Advokatnævnet."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder skadeanmeldelsen af 20/2 2019 og politiets anmeldelsesrapport af 14/2 2019. Af mail af 17/3 2019 fra klageren til selskabet fremgår bl.a.:

"Derfor har jeg nedenfor beskrevet det faktiske forløb, for at undgå yderligere misforståelser:

Min [familiemedlem], havde kortvarigt lånt bilen, da [familiemedlem] skulle besøge mine forældre i ..., fordi min mor havde fødselsdag den ... februar.

Bilen blev parkeret udfor nummer ... på ... den 13. februar kl. ca. 18 af min [familiemedlem]. Tlf ...

Da [familiemedlem] vil hente bilen den 14. februar kl. 08,00 opdager [familiemedlem], at bilen er væk.

Jeg melder sagen til Jer - som forsikringsselskab - jf. ovenstående og får besked på at melde sagen til politiet, hvilket jeg gør efterfølgende, omend det var en lidt forvirrende samtale jeg havde med på gældende person hos politiet, lige efter jeg var vågnet.

Jeg er meget ærgelig over at bilen er stjålet, det er en drømmebil, som jeg har lagt rigtig mange timer i at få i tip top stand, yderligere har jeg en del reservedele og stumper, som jeg nu ikke kan finde anvendelse for. Da mit daglige virke bl.a. er som ... og jeg der har en firmabil som er indrettet med ..., har jeg været glad for at kunne køre i en 'rigtig' bil, når jeg havde fri.

Som udgangspunkt har jeg svært ved at se rimeligheden i at give fuldmagt til dig, som ansat i et privat forsikringsselskab, til at se samtlige data i min telefon der indeholder både meget meget private data og forretningsoplysninger, der alene vedrører mig. Hvis I insisterer giver vi gerne

Ankenævnet for Forsikring

8.

94580

denne fuldmagt - både mig og min [familiemedlem] - men vil i så fald foretrække, at det bliver til en offentlig myndighed og ikke et privat firma."

Af meddelelse af 22/8 2019 fra bilproducenten til klageren fremgår bl.a.:

"Bilen har 2st aktiva nycklar och dessa 2st nycklar levererades med bilen från fabrik."

Af nøgleudlæsning fremgår det bl.a., at den ene nøgle sidst har været anvendt den 20/1 2019 kl. 14:25, og at den anden nøgle sidst har været anvendt den 7/2 2019 kl. 17:59. Af mail af 28/11 2019 fra politiet til klagerens advokat fremgår bl.a.:

"Jeg kan supplere nedenstående mail med at bekræfte, at da politiet den 15. september 2019 standsede køretøjet, var der i bilen 3 personer, der ikke var i lovlig besiddelse af køretøjet, som var påsat stjålne nummerplader. Til kørsel med bilen var der anvendt en kopinøgle, og det er konstateret, at der til bilen officielt kun eksisterer to originalnøgler. Disse to nøgler var ejer af bilen i besiddelse af. Umiddelbart er der ikke konstateret nogle opbrudsmærker på bilen."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte telefonisk til selskabet den 14/2 2019, at hans bil var blevet stjålet, mens den stod parkeret ved et familiemedlems bopæl. I sin skriftlige skadeanmeldelse af 20/2 2019 oplyste han, at han sidst var fører af bilen, at han havde parkeret bilen den 13/2 2019 kl. 18:00, og at den blev stjålet i tidsrummet mellem den 13/2 2019 kl. 18:00 og den 14/2 2019 kl. 04:00. Af politiets anmeldelsesrapport af 14/2 2019 fremgår det ligeledes, at klageren havde parkeret bilen ved et familiemedlems bopæl. Gerningstidspunktet var angivet til mellem den 13/2 2019 kl. 18:00 og den 14/2 2019 kl. 08:00. Klageren havde to nøgler til bilen, som han indsendte til selskabet for udlæsning. Bilen blev fundet af politiet den 15/9 2019, hvorefter den blev udleveret til klageren.

Klageren kræver, at selskabet udbetaler erstatning for den stjålne og nu genfundne bil. Han har anført, at bilen formentlig er blevet stjålet af de tre personer, der kørte i bilen, da den blev standset af politiet, og at disse personer - der ligeledes havde påsat bilen stjålne nummerplader mv. - efter det oplyste har deres gang i bandemiljøet, at bilen formentlig er blevet stjålet ved anvendelse af en elektronisk masternøgle eller anden nøgle, der ikke viser opbrud på bilen,

Ankenævnet for Forsikring

9.

94580

at klageren ikke har haft noget som helst med tyveriet at gøre, og at selskabet systematisk har anvendt klagerens oplysninger afgivet i god tro overfor selskabet til at skabe en illusion om, at klageren har været medvirkende til at gennemføre det pågældende tyveri. Klageren har bestridt at have haft en tredje, ikke autoriseret nøgle.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort, at der er sket et dækningsberettigende tyveri. Selskabet har ladet bilens nøgler udlæse. Af nøgleudlæsningen fremgår det, at den ene nøgle senest har været anvendt den 20/1 2019 kl. 14:25, og at den anden nøgle senest har været anvendt den 7/2 2019 kl. 17:59.

Selskabet har anført, at klageren såvel skriftligt som mundtligt har forklaret, at han parkerede bilen ved et familiemedlems bopæl den 13/2 2019 kl. 18:00, hvilket er uforeneligt med nøgleudlæsningen og den af klageren indsendte videooptagelse, der viser, at familiemedlemmet parkerede bilen den 13/2 2019 kl. 09:01 på en parkeringsplads ved sit arbejde og kørte derfra kl. 17:12. Klageren ændrede senere forklaring og oplyste, at det var hans familiemedlem, der parkerede bilen ved familiemedlemmets bopæl. Selskabet har videre anført, at "udlæsningen af nøglerne giver sikre holdepunkter for, at bilen ikke er kørt med en af de to autoriserede nøgler efter den 7. februar 2019 – seks dage forud for det anmeldte tyveri. Når medlemmets [familie-medlem] på trods heraf er filmet kørende i bilen den 13. februar 2019, kan dette efter vores opfattelse vanskeligt skyldes andet, end der er lavet en tredje, ikke-autoriseret nøgle, som [familiemedlemmet] har benyttet sig af. At en sådan er lavet, er bekræftet i forbindelse med, at bilen er fundet, hvor den netop ifølge politiets oplysninger blev ført med en kopinøgle". Selskabet har derudover anført, at klageren ikke har ønsket at give samtykke til indhentelse af teleoplysninger, der kunne bidrage til at fastlægge, hvor klageren befandt sig, da han ifølge det anmeldte parkerede bilen den 13/2 2019.

Af mail af 28/11 2019 fra politiet fremgår det, at "jeg kan supplere nedenstående mail med at bekræfte, at da politiet den 15. september 2019 standsede køretøjet, var der i bilen 3 personer, der ikke var i lovlig besiddelse af køretøjet, som var påsat stjålne nummerplader. Til kørsel med

Ankenævnet for Forsikring

10.

94580

bilen var der anvendt en kopinøgle, og det er konstateret, at der til bilen officielt kun eksisterer to originalnøgler. Disse to nøgler var ejer af bilen i besiddelse af. Umiddelbart er der ikke konstateret nogle opbrudsmærker på bilen".

Nævnet bemærker indledningsvist, at det efter almindelige forsikringsretlige principper påhviler klageren at bevise, at der er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Efter en gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde dækning under henvisning til, at klageren ikke har bevist, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at selskabet har ladet bilens nøgler udlæse, og at det heraf fremgår, at den ene nøgle senest var anvendt den 20/1 2019 kl. 14:25, og at den anden nøgle senest var anvendt den 7/2 2019 kl. 17:59, hvilket ikke stemmer med klagerens første forklaring til både selskabet og politiet om, at han parkerede bilen sidste gang den 13/2 2019 kl. 18:00.

Nævnet har også lagt vægt på, at selskabet har oplyst, at den af klageren indsendte videooptagelse viser, at familiemedlemmet parkerede bilen den 13/2 2019 kl. 09:01 på en parkeringsplads ved sit arbejde og kørte derfra kl. 17:12, hvilket er uforeneligt med klagerens forklaring om, at han selv parkerede bilen den 13/2 2019.

Nævnet har videre lagt vægt på, at det på baggrund af nøgleudlæsningen og videooptagelsen må lægges til grund, at et familiemedlem efter den 7/2 2019 har kørt bilen ved brug af en ikke autoriseret nøgle, som klageren ikke har redegjort for, at bilen ifølge politiet blev kørt med en kopinøgle, og at der ikke umiddelbart kunne konstateres opbrudsmærker.

Ankenævnet *for* Forsikring

11.

94580

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels